

ZÁŘÍ 2017

ZPRAVODAJ

Městské knihovny v Přerově

příspěvkové organizace

ÚVODNÍK

Vážení čtenáři, uživatelé a návštěvníci Městské knihovny v Přerově,

skončily letní prázdniny a všichni jsme se odpočati a plni čerstvých sil vrátili zpět do svých zaměstnání. Rádi vás tedy zase uvidíme v naší knihovně, kde se během prázdnin udála řada věcí, které měly vliv na její provoz. A právě o těch bychom vás rádi nyní informovali.

V průběhu srpna jsme provedli revizi knihovního fondu, která probíhala 14 prázdninových dnů, během nichž byla celá knihovna postupně po jednotlivých pracovištích uzavřena. Tuto revizi nám ukládá provádět jednou za 10 let ustanovení Knihovního zákona.

Z celkového počtu 194 000 svazků, které máme v evidenci, jsme fyzicky zkontrolovali téměř 130 000 svazků knihovních dokumentů (knihy, CD, zvukové knihy, elektronické zdroje, hudebniny a další). Rozdíl 64 000 svazků tvořily knihy, které jsou umístěny na našich pobočkách v místních částech, kde probíhají revize v jiných termínech, a knihy z fondu určeného pro výkon regionálních funkcí, které jsou půjčeny v některé z 58 knihoven ze středisek Přerov a Všechnovice. Těmito funkcemi jsme pověřeni Vědeckou knihovnou v Olomouci a jejich financování zabezpečuje Olomoucký kraj. Samozřejmě mezi knihovní dokumenty, které nebylo možné fyzicky zrevidovat, patřily i ty, které měli vypůjčeny v průběhu revize naši uživatelé.

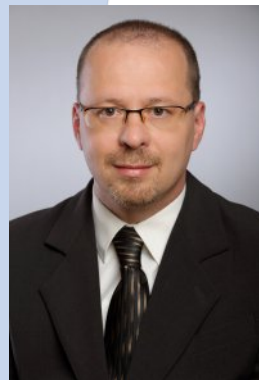
V průběhu revize byla rovněž kontrolována půjčovnost celého knihovního fondu. Opotřebované knihy a další dokumenty, které nebyly vypůjčeny zpravidla 10 - 15 let, jsme se rozhodli vyřadit, aby uvolnily místo pro nové, které pro vás neustále nakupujeme a zpracováváme. Vyřazené knihy poslouží ještě projektu Kniha do vlaku a některé se objeví v následujících výprodejích starého knihovního fondu, které realizujeme každý první čtvrtek v měsíci. A konečně ty nejopotřebovanější ekologicky zlikvidujeme a odvezeme do sběrných surovin. Ačkoli to byla docela fuška, myslíme si, že jsme vše zvládli dle našeho plánu a snažili jsme se, aby omezení provozní doby našich pracovišť bylo co nejmenší.

Další důležitou zprávou je, že od 1. září rozšiřujeme provozní dobu naší knihovny. Všechna pracoviště v budově na Žerotínově nám. 36 (půjčovna pro dospělé / hudební oddělení / studovna / čítárna) tak budou nově otevřena i ve středu, a to v době od 12.00 do 16.00 hodin. V souladu s tím dochází rovněž k úpravě přestávky ve studovně, která se posouvá na dobu od 11.00 do 12.00 hodin.

K rozšíření provozní doby došlo od září také na pobočce v Předmostí, a to o pátek od 9.00 do 16.00 hodin s polední přestávkou v době od 12.00 do 13.00 hodin. Zároveň jsme částečně sjednotili provozní doby všech poboček ve městě, aby pro vás byly snáze k zapamatování.

Nezapomeňte také, že všechny informace o našich akcích a aktivitách naleznete na stránkách www.knihovnaprerov.cz nebo na Facebooku www.facebook.com/KnihovnaPrerov/ a www.facebook.com/TeensClubPrerov/.

Na shledanou se těší celý realizační tým pracovníků Městské knihovny v Přerově.

Ing. Pavel Cimbálník

ředitel Městské knihovny v Přerově

PŘEHLED AKCÍ

AKCE PRO DĚTI

4. - 8. 9. OBAL SI SVOU UČEBNICI

Pomáháme čtenářům s obalováním nestandardních formátů školních učebnic. **Pobočka Předmostí, Hranická 93/14** (stará škola), **v provozní době.**

8. 9. KLUB HRÁČŮ

Hravé páteční odpoledne v knihovně ve společnosti vašich nejoblíbenějších společenských her. **Pobočka Předmostí, Hranická 93/14** (stará škola), **od 14.00 do 16.00 hod.**

11. - 29. 9. OBAL SI SVOU UČEBNICI

Pomáháme čtenářům s obalováním nestandardních formátů školních učebnic. **Půjčovna pro děti, Palackého ulice č. p. 1, v provozní době.**

15., 22., 29. 9. XBOX

Oblíbená herní konzole s množstvím zábavných sportovních aktivit je pro vás od září nově připravena každý pátek v odpoledních hodinách. **Půjčovna pro děti, Palackého ulice č. p. 1, od 14.00 hod.**

15., 29. 9. KLUB HRÁČŮ

Páteční odpoledne plné deskových her, kvízů a soutěží. **Půjčovna pro děti, Palackého ulice č. p. 1, od 14.00 do 16.00 hod.**

AKCE PRO DOSPĚLÉ

7. 9. PRODEJ VYŘAZENÝCH KNIH A ČASOPISŮ

Prodej zastaralých a opotřebovaných knih a časopisů za symbolické ceny. **Suterén Městské knihovny v Přerově** (boční vchod od Žerotínova nám.), **od 8.00 do 17.00 hod.**

18. 9. - 16. 10. ZÁKLADY OVLÁDÁNÍ PC S WINDOWS 10 PRO ZAČÁTEČNÍKY

Počítačový kurz pro začátečníky (jen pro přihlášené účastníky). **Učebna Městské knihovny v Přerově** (boční vchod od Žerotínova nám.), **každé pondělí od 9.00 do 11.00 hod.**

18. 9. - 16. 10. MS EXCEL 2016 PRO ZAČÁTEČNÍKY

Počítačový kurz pro začátečníky (jen pro přihlášené účastníky). **Učebna Městské knihovny v Přerově** (boční vchod od Žerotínova nám.), **každé pondělí od 16.00 do 18.00 hod.**

20. 9. LABYRINT ZÁHAD

Přednáška se záhadologem Arnoštem Vašíčkem. **Sál Ministerstva zemědělství ČR v Přerově, Wurmova 2, od 17.00 hod.**

25. 9. KULTURNÍ AKADEMIE KNIHOVNY

Záříjové setkání aktivních seniorů na téma Petr Bezruč - bard slezského lidu. **Učebna Městské knihovny v Přerově** (boční vchod od Žerotínova nám.), **od 13.00 hod.**

26. 9. VIRTUÁLNÍ UNIVERZITA TŘETÍHO VĚKU

První videopřednáška dalšího zimního semestru VU3V (jen pro již přihlášené účastníky). **Učebna Městské knihovny v Přerově** (boční vchod od Žerotínova nám.), **od 10.00 do 12.00 a od 13.00 do 15.00 hod.**

AKCE V MÍSTNÍCH ČÁSTECH

14. 9. TVOŘIVÁ DÍLNA

Podzimní dekorace. **Knihovna v místní části Čekyně, Na Červenici 2/32, od 16.00 hod.**

9. 9. TVOŘIVÁ DÍLNA

Pletení košíků z pedigu. **Knihovna v místní části Dluhonice, Náves 32, od 15.00 hod.**

KNIŽNÍ RECENZE

JÁKOBOVY BARVY

Jákoab je osmiletý cikánský chlapec, ze čtvrtiny Rom a ze čtvrtiny Jeniš, který až do nedávna žil spokojený a bohatý kočovný život se svou romskou rodinou. Celé dny byly naplněny láskou a soudržností, když společně jezdili s maringotkou po Evropě a hledali suroviny pro barvy, které vyráběl Jákoabův otec. Vše bylo nádherně barevné až do doby, kdy do jejich životů zasáhla válka a romský holokaust. Jákoabovi se zázrakem podařilo přežít, přestože by bylo nejspíš lepší, kdyby zemřel společně se svými blízkými. Zůstal úplně sám a nyní je na útěku před lidmi, vojáky a hlavně před sebou samým, protože s tím, co viděl a zažil, nedokáže být. A tak tedy utíká...

Dokáže se orientovat čtením z noční oblohy a umí spojit cípy neúplného měsíce tak, že jejich spojnice ho bezpečně vede na jih. Vyroste s přírodou a odmalička ví, jak najít správný směr s pomocí větru i stínů. Je to jeho přirozenost. Avšak osamělost, ta jeho přirozeností není. Ještě nikdy až do této chvíle nebyl tak strašlivě osamělý.

Bojí se spánku. Spánek mu přináší sny, které ho dusí hromadami hlíny a bláta, plní jeho ústa jilem a oči temnotou. Před sebou vidí jen den a noc, a obojí je třeba přežít. Jak, to předem neví. Proč, to se ani netroufá ptát.

(Hawdon. L. Jákoabovy barvy)

Počátek příběhu začíná o mnoho let dříve v Anglii v prostředí bohaté povrchní smetánky, odkud pochází Jákoabova matka, a ve Švýcarsku, kde žila romská rodina Jákoabova otce. Autorka nás v jednotlivých kapitolách navrácí do dětství

Jákoabových rodičů, které bylo poznamenáno krutými zážitky obou z nich. Zavede nás také do rakouského sanatoria pro duševně nemocné, kde se Jákoabovi rodiče poprvé setkávají a přes rozdílnost povah i podmínek, ve kterých vyrůstali, se do sebe zamilují. Společně pak odtud utíkají, aby mohli začít žít společný a svobodný život, což se jim daří až do chvíle, než vypukne válka.

Říkají, že sem sa eště nenatrpěl dost, dost nenažiznil a dost nehladověl.

„Hej, Javi, ty spratku,“ říkají, „ten jeden kabát a jedny boty, to je pre teba stále eště priveľa.“ A to aj keď vijou, že to je všetko, co mam. Ztratil sem, co mi bylo drahé. Ztratil sem celý svoj život. Sa so sas man chasárdem. Celé svoje srdce.

„Nic ti není dost dobré, Javi, ty spratku,“ říkají, keď ma drbu v tych svojich ledových sprchách a chceli by zo mňa zedrať kožu, je až moc tmavá, říkajú, jako bych byl zamazaný. „Hej, ty smrade. Tvoj fotr je iba špinavý čor, zlodějský cigánský niktoš. A tvoja máma je děvka. Nestojíš ani za zlámanou grešlu.“

„Maju recht?“ ptám sa sám sebe.

(Hawdon, L. Jákoabovy barvy)

Lindsay Hawdon je anglická spisovatelka a nadšená cestovatelka, která navštívila všechny kontinenty světa. Svě zkušenosti z cest a ze setkání s lidmi skvěle zúročila právě ve své románové prvotině Jákoabovy barvy. Věnuje se v ní málo zmiňovanému tématu cikánského holokaustu a rovněž poukazuje na tzv. švýcarský program, který měl za cíl bojovat s romským kočovným způsobem života a v praxi znamenal násilné odtržení romských dětí od rodičů a jejich následnou převýchovu v nápravných zařízeních, uzavřených psychiatrických odděleních nebo ve věznicích.

Autorka ve své knize mistrně pracuje s poetickým jazykem a celou tragičnost příběhu odkrývá postupně. Jednotlivé kapitoly se odehrávají v různých časových obdobích i zemích a neustále se střídá současnost s minulostí. Čtenář je tak nucen pozorně sledovat postavy i roky, aby pochopil, jak která část zapadá do celkového vyznění příběhu. Děj graduje plynule a až v posledních kapitolách se zcela vyjeví hrůzná krutost holokaustu a jeho tragický dopad na jednotlivé postavy příběhu. Lindsay Hawdon ve svém díle ovšem neztvárníla pouze příběh o krutostech války, ale také o poutech lásky a přátelství, o naději, lidskosti i svobodě. Jákoabovy barvy jsou silným příběhem nabitým emocemi, který rozhodně stojí za přečtení!

HAWDON, LINDSAY. Jákoabovy barvy. Vydání první. Ostrava: Domino, 2017.

Kamila Fojtíková, oddělení pro dospělé

HUDEBNÍ TÉMA MĚSÍCE

ČEŠTÍ KYTARISTÉ

Nejen v minulosti, ale i dnes se v oblasti vážné i populární hudby velmi často prolíná role klavírního virtuóza a skladatele. Z velikánů doby minulé můžeme jmenovat např. Ludwiga van Beethovena, který byl mnohem dříve znám jako pianista než jako hudební skladatel, dále největšího pianistu a komponistu 19. století Ference Liszta nebo jeho mladšího kolegu Roberta Schumanna. Také 20. století přineslo světu celou řadu talentovaných klavíristů a ani česká hudební scéna o ně nebyla ochuzena – z oblasti populární hudby jsou to především:

JIŘÍ ŠLITR (15. února 1924, Zálesní Lhota u Jilemnice – 26. prosince 1969, Praha)

je známý především z tvůrčí a herecké dvojice s Jiřím Suchým, s nímž významně ovlivnil hudbu a divadlo 60. let 20. století a zahájil éru divadel malých scén. Byl hudebním skladatelem, hercem, zpěvákem, originálním výtvarníkem a virtuózním klavíristou. Byl vystudovaným doktorem práv – snad proto se mu přezdívalo Doktor klavír. Jako pianista vystupoval v kabaretech, působil v Laterně magie, pro divadlo Semafor skládal písně a scénickou hudbu - Člověk z půdy, Zuzana je sama doma, Šest žen Jindřicha VIII. i muzikál Dobře placená procházka aj. Autorsky a herecky se podílel na filmech Bylo nás deset, Kdyby tisíc klarinetů, Zločin v šantánu. Z hudebních nahrávek vyniká zejména album Jonáš a dr. Matrace. Byl známým milovníkem mladých slečen, přičemž s tou poslední pak 26. prosince 1969 zemřel na otravu svítiplynem. Dodnes není jasné, zda šlo o nešťastnou náhodu, vraždu či sebevraždu. Je pochován na Vinohradském hřbitově v Praze.

JIŘÍ MALÁSEK (7. srpna 1927, Brno – 26. září 1983, Teplice)

byl český klavírista, hudební skladatel a aranžér, rozhlasový a televizní hudební dramaturg, otec skladatele a klavíristy Petra Maláska. Působil jako sólový klavírista v různých tanečních orchestrech, např. v Orchestru Karla Vlacha nebo Orchestru Dalibora Brázdy. Od roku 1955 pracoval také pro Československý rozhlas, kde působil jako hudební dramaturg. Zde se seznámil se skladatelem Jiřím Bažantem, s nímž později vytvořil známé a úspěšné skladatelské, aranžérské a klavírní duo. Kromě Čs. rozhlasu pracoval také pro Čs. televizi. Kromě toho, že Jiří Malásek nahrál celou řadu snímků, také komponoval a skládal nejen filmovou a scénickou hudbu, ale tvořil i populární písně, náladovou hudbu k poslechu a v neposlední řadě hudbu pro muzikály. Zřejmě nejznámějším umělcovým počinem je jeho interpretace skladby Ballade pour Adeline, nazvaná Balada pro Adélku. Rovněž působil jako porotce v různých hudebních soutěžích a na soutěžních festivalech.

KAREL RŮŽIČKA (2. června 1940, Praha – 26. září 2016)

byl legendární klavírista, jazzový hudebník, skladatel a pedagog. Na pražské konzervatoři vystudoval hru na bicí nástroje a na klavír. V 70. letech hrál v souboru Lud'ka Hulana, později působil v řadě dalších renomovaných českých jazzových orchestrů i po boku sólistů. Patřil mezi nejznámější české jazzové muzikanty. Karel Růžička působil v orchestru Divadla Semafor, který vedl Ferdinand Havlík, druhou polovinu šedesátých let pak strávil v Jazzovém orchestru Čs. rozhlasu. V 70. letech hrál v souboru Jazz Celula Laca Decziho, později se souborem SHQ Karla Velebného. Zároveň velmi často pohostinsky vystupoval i nahrával s mnoha předními jazzovými sólisty (Rudolf Dašek, George Mraz, Jiří Stivín, Rudolf Rokl) a orchestry (Pražský bigband Milana Svobody, Orchester Gustava Broma, finský a dánský rozhlasový orchestr atd.). Vyučoval skladbu a hru na klavír na Konzervatoři Jaroslava Ježka a na Akademii múzických umění v Praze a také zastával funkci ředitele Letní jazzové dílny Karla Velebného ve Frýdlantě. Jako skladatel působil i v oblasti vážné hudby, komponoval hudbu vokální i komorní a skladby symfonické. Jeho syn Karel Růžička ml. je rovněž uznávaným jazzovým hudebníkem žijícím v USA.

RUDOLF ROKL (16. prosince 1941, Rychnov nad Kněžnou - 23. září 1997, Praha)

byl český klavírista, skladatel a hudební aranžér, dlouholetý spolupracovník a blízký osobní přítel Karla Gotta. Byl velmi všestranným hudebníkem - spolu s populární hudbou se věnoval jazzu i klasice, ale rovněž ovládal také country. V roce 1958 poprvé veřejně vystoupil s Orchestrem Karla Vlacha. Koncem 50. let alternoval Jiřího Šlitra coby klavírista v Laterně Magice a od roku 1959 působil v Tanečním orchestru Čs. rozhlasu v Praze. Od roku 1958 hrál v jazzovém triu s legendárním kontrabasistou Lud'kem Hulanem a s bubeníkem Ivanem Dominákem. Své nahrávky natáčel s kapelou Studio 5. Počátkem 60. let hrál v Divadle Semafor, v Divadle Apollo nebo vystupoval s Jazzovým orchestrem Čs. rozhlasu slavného dirigenta Karla Krautgartnera. V roce 1966 vyhrál mezinárodní jazzovou interpretační soutěž ve Vídni. V polovině 60. let odjel společně s Karlem Gottem na půl roku do USA, kde oba společně vystupovali v Las Vegas. Po návratu z USA se již natrvalo stal členem Orchestru Ladislava Štáidla, doprovodné kapely zpěváka Karla Gotta, kde působil až do své smrti jako hudební aranžér a sólista orchestru. I nadále se věnoval jazzové hře i vážné hudbě. Hrál společně s dalším významným českým jazzovým klavíristou Karlem Růžičkou, aranžoval mnoho vlastních sólových nahrávek a kromě Karla Gotta spolupracoval i s populární zpěvačkou Jitkou Zelenkovou. V posledních letech života se u něj objevily problémy s alkoholem. Zemřel předčasně ve věku 56 let na rakovinu.

Stanislava Puppová, hudební oddělení

LITERÁRNÍ TÉMA MĚSÍCE

ZVĚŘINEC KOLEM NÁS

Nedokážete si představit svůj život bez zvířecího společníka? Je váš domácí mazlíček zároveň tím nejlepším přítelem, který nikdy nezradí? V tom případě si v září přijdete v naší knihovně na své! První měsíc nového školního roku jsme se totiž rozhodli věnovat všem čtyřnohým, chlupatým, opeřeným, divokým, domácím i exotickým příslušníkům říše zvířat, abyste je nejen blíže poznali, ale třeba také hlouběji nahlédli do jejich duší, které mají s těmi lidskými mnohem více společného, než si vůbec myslíte. Proto přijďte a vyberte si v září čtení oddechové i poučné, humorné i dojemné, ale především takové, které má společného jmenovatele - zvíře!

WOHLLEBEN, PETER. Citový život zvířat: láska, zármutek, soucítění - úžasná tvář skrytého světa. 1. vydání. Brno: Kazda, 2017.

Starostlivě pečující veverky, věrně milující krkavci, soucitné myšky a truchlící laně - také si tyto city spojujete jen s lidmi?

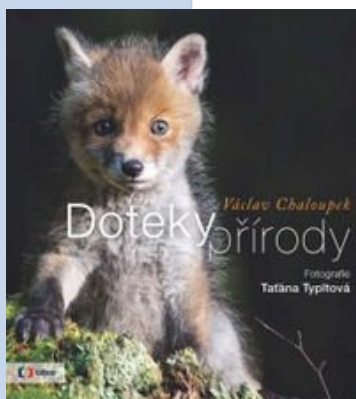

Peter Wohlleben, lesník a autor bestsellerů, člověk s vášnivým zaujetím pro přírodu, čtenáře opět přivádí v úžas, tentokrát nad netušeně bohatým emočním světem zvířat. V této knize nám Peter Wohlleben zprostředkovává nejnovější vědecké poznatky a prokládá je poutavými příběhy a vlastními prožitky. Dozvídáme se tak velice čtivou formou o dosud málo prozkoumaných, avšak

nanejvýš rozmanitých citech a chování lesních i domácích zvířat. A tu si rázem uvědomíme, že zvířata jsou nám mnohem blíží, než jsme kdy tušili.

CHALOUPEK, VÁCLAV. Doteky přírody. Vydání první. Praha: Česká televize, 2017.

Upolín, lakušník, sklenobýl, čertkus. Nejen na tyto rostliny s pohádkovými názvy narazíte v české a moravské krajině, kterou vás provede její znalec a milovník – Václav Chaloupek. Ukáže vám, kde se dají najít orchideje nebo hříby kováře, zavede vás do lesa, kam chodil s Vydrýskem, liščetem, rysem či s medvídáty a seznámí vás s jeho dalšími obyvateli. Uslyšíte sebevědomé troubení jelena, hluboké bublání tetřívka i melancholické houkání puštíka obecného, neslyšně se kolem vás mihne vlk, mrštně se protáhne lasice kolčava, jako zmije na vás zasyčí krutihlav, v trávě najdete

sotva narozené srnče. Jindy vás pozve k rybníčkům či na louky a horské stráně a do míst, kam lidská noha vstoupí málokdy. Před vašimi očima se tak bude odvíjet dobrodružství naší krajiny a toho, co se v ní měsíc po měsíci odehrává.

NOWAK, JENNY. Jak mi zvířata mluvila do života. Vydání druhé, rozšířené. Praha: Motto, 2016.

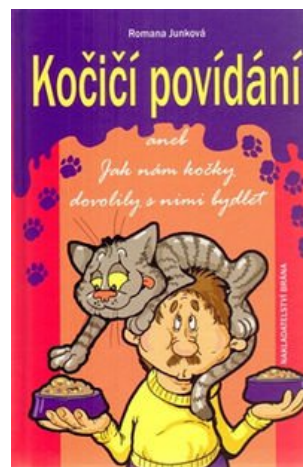

Myslíte si, že zvířata nemluví? Omyl! Když takový papoušek den co den poslouchá hovory návštěvníků, nestačíte se divit, co pak vypustí ze zobáku. A mluvit vám do života, pokud pracujete jako ošetřovatelka v zoo, to dovedou všechna. Jednou musíte řešit záhadu zamčeného pokoje, když si pumí samec zamiluje procházky mezi vyděšenými lidmi, jindy zase přesvědčovat medvěda malajského, že by měl jíst hrášek,

který mu vůbec, ale vůbec nechutná. Zvířata mohou mít i své zvláštnosti, třeba pštros, který si o sobě myslí, že je kachna, nebo medvědice, která miluje knedlíky a místo parfému používá citron nebo pomeranč.

JUNKOVÁ, ROMANA. Kočičí povídání, aneb, Jak nám kočky dovolily s nimi bydlet. Vyd. 1. Praha: Brána, 2015.

Povídání o životě s kočkami, o tom, co všechno způsobí náhodou nalezené kotě, co se stane, když se doma neočekávaně objeví dva noví kočičí sourozenci a původní smečka koček domácích se rozroste o další členy, kteří se také rozhodnou s vámi bydlet. Jak se s kočkami spí, stoluje, pracuje a vůbec žije. Jaké to je, když odjíždíte na dovolenou anebo nutně potřebujete vymalovat, a kočky se rozhodnou asistovat (nejen) těmto činnostem. Vyprávění o kočkách je inspirováno přímým soužitím s nimi – se všemi radostmi i starostmi, které jejich povaha, zvyky a život přinášejí. Jednotlivé kočičí příběhy jsou napsány s vlídným humorem a s pochopením nejen pro kočky, nýbrž také pro jejich lidské spolubydlící. Kniha je laskavým zastavením v dnešní uspěchané době, kdy na prosté a klidné spočinutí, jakým je třeba posezení s kočkou v klíně, jinak zbývá čas věru málokdy.

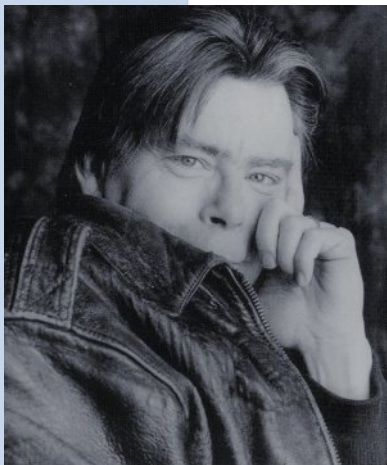

Tematicky zaměřené nabídky knižních titulů z oblasti beletrie i naučné literatury k absenčnímu vypůjčení naleznete každý měsíc v půjčovně pro dospělé na Žerotínově nám. 36.

LEGENDÁRNÍ MISTR STRACHU OSLAVÍ V ZÁŘÍ SEDMDESÁTKU!

Úspěšného amerického spisovatele Stephena Kinga není třeba nijak sáhodlouze představovat. Bezpochyby je totiž jedním z nejprodávanějších a nejbohatších žijících spisovatelů a jeho horory rozhodně patří k těm nejděsivějším. Právem mu patří přezdívka „mistr strachu“, neboť z jeho příznaků a vraždících monster nejednomu čtenáři tuhne krev v žilách. Role bravurního autora však není tou jedinou, kterou tento slavný muž zastává. Podívejte se tedy s námi na Stephena Kinga trochu blíže – naši pozornost si jistě zaslouží i proto, že 21. září oslaví své 70. narozeniny!

Jak ochuzený by byl literární svět, kdyby se Stephen King nikdy nenarodil! Jeho příchod na svět byl totiž pro oba rodiče velkým překvapením. Když jeho matce diagnostikovali lékaři neplodnost, podali manželé Kingovi žádost o adopci dítěte. David Victor byl adoptován krátce po svém narození v Maine dne 14. září 1945. Dva roky poté se 21. září 1947 narodil Stephen Edwin King, a to ve stejný den (jen o 81 let později) jako H. G. Wells, autor světové klasiky sci-fi, Války světů.

Stephen King, mistr strachu.

Zdroj: obálka knihy Holčička, která měla ráda Toma Gordona

Nellie Ruth Pillsburyová a Donald Edwin King se vzali 23. července 1939 ve Scarborough ve státě Maine. Donald, kapitán obchodního námořnictva, pobýval často mimo domov a svou ženu navštěvoval pouze sporadicky. Ani práce podomního prodejce vysavačů značky Elektrolux jej neudržela doma při rodině. Cítil, že stesk po dobrodružství na moři je silnější než on, a tak v den Stephenových druhých narozenin jednoduše oznámil své ženě, že si jde do obchodu pro cigarety, a už se nikdy nevrátil. Po odchodu manžela sbalila Ruth své dva syny a spolehla se na pomoc příbuzných. Ačkoli je trápila chudoba a soustavné stěhování, nikdy nedopustila, aby ji děti viděly sklíčenou.

Odchod otce, stres z neustálého stěhování a život v bídě – to vše způsobilo, že byl Stephen neduživé dítě. Většinu první třídy strávil doma na lůžku – nejprve se spalničkami a poté se zánětem krku, který se mu rozšířil do uší. Když matka jednoho dne zavolala taxíka a společně odjeli k ušnímu lékaři, prožil Stephen nejbolestnější chvíli svého života. Opakované propichování ušního bubínku se stalo jeho nejhrůznějším a traumatizujícím zážitkem, který nepřekonal

ani následné trhání krčních mandlí nebo srážka autem v roce 1999.

Už tehdy hltal malý Stephen jednu knížku za druhou a pokoušel se sám psát povídky, aby zapomněl na svou nemoc. Za každou mu matka dala čtvrtáček, a tak si za příběhy se Zajdou Trikem v hlavní roli vydělal svůj úplně první dolar. První povídka, kterou skutečně publikoval, měla název V polosvětě hrůzy (sám ji nazval Byl jsem dospívajícím vykradačem hrobů) a objevila se v hororovém fanzinu. Svě štěstí pak během studia na střední škole zkoušel dál a nedal se odradit ani rostoucím množstvím odmítacích formulářů z nejrůznějších časopisů.

Po ukončení Lisbonské střední školy dal na matčinu radu a nechal se zapsat na Univerzitu státu Maine v Oronu. V tamější knihovně se seznámil se štíhlou dívkou s nebojácným smíchem a červenými vlasy. Jmenovala se Tabitha Spruceová, nadávala jako tovární dělnice a po roce a půl se stala Stephenovou ženou. Do tří let od svatby už měli dvě děti – Naomi a Joea, ke kterým později přibyl ještě druhý syn Owen.

Ve stejný rok, kdy se narodila Naomi, koupil časopis Kavalír Stephenovu povídku s názvem Noční směna, což odstartovalo pravidelný prodej jeho textů do pánských časopisů. Byly to první větší peníze, které coby začínající autor vydělal. Když pár let poté vyšel z univerzity s diplomem učitele, nemohl sehnat odpovídající zaměstnání, a tak přijal práci v prádelně. Do obrovských praček nakládal ložní prádlo a ubrusy z pobřežních restaurací, které byly plné červů a neskutečně páchly po mušlích a langustách. Když si Stephen myslel, že nic horšího už mu do rukou přijít nemůže, objevilo se ložní prádlo, ubrusy a chirurgické pláště z mainských nemocnic...

Než se pustil do Carrie - knihy, která mu vynesla slávu, sehnal práci jako učitel angličtiny v nedalekém Hampdenu. Počáteční nadšení však velice záhy vystřídal zjištění, že se s učitelským platem ocitl v horší situaci, než kdykoli předtím. Žili v dvojité maringotce, jezdili v porouchaném buicku, neměli telefon a Tabby stále ještě pracovala v Dunkin' Donuts a její vlasy byly nesnesitelně cítit přepáleným olejem. V tu dobu si Stephen skutečně zoufal, že nikdy nebude pravým spisovatelem, zatímco Tabby o něm ani jednou nahlas nezapochybovala.

Úvodní scénu Carrie zasadil Stephen King do dívčí šatny: mladá dívka stojí ve sprše, která není vybavena žádným igelitovým závěsem a neposkytuje ani to nejmenší soukromí. Dívce právě začne menstruace, ale ona vůbec netuší, o co jde, a bojí se, že vykrvácí. Začne vyděšeně vrskat, zatímco ostatní pobavená děvčata po ní hází vložky a tampony... Poté, co King s vypětím všech sil napsal několik stránek této povídky, papíry zmuchlal a vyhodil do koše.

pokračování na následující straně

„Psalí šlo ztuha,“ řekl. „Bylo to o dívkách, odehrávalo se to v dívčí šatně a bylo to o menstruaci, o spoustě věcí, o kterých jsem nic nevěděl. A to šlo jen o špičku ledovce. A tím ledovcem byly ženy. Přesněji řečeno dívky. Už u žen je to dost těžké! Dívky jsou ještě záhadnější.“ (Rogak, L. Stephen King. Mistr strachu)

Následující večer však jeho žena držela vyhozené stránky v ruce a přemlouvala Stephena, aby v psaní pokračoval. Přestože si autor svou hlavní hrdinku Carrie Whiteovou nikdy nezamiloval, začal jí časem alespoň trochu rozumět a ve finále jí za mnoho děkoval. Rukopis pak poslal svému kamarádovi do nakladatelství Doubleday a záhy na něj dočista zapomněl. Události pak ovšem začaly nabírat rychlý spád. Nakladatelství se rozhodlo Carrie vydat a za zálohu ve výši 2500 dolarů si manželé Kingovi koupili nové auto. Kniha pomalu měla spatřit světlo světa, když v autorově bytě zazvonil telefon. Kamarádův hlas Stephenovi oznamoval, že Signet Books koupil paperbacková práva na Carrie za čtyři sta tisíc dolarů a jemu tedy náleží celá polovina. Po vzpomínání ze šoku, že právě vyhrál v loterii, utíkal Stephen do drogerie a koupil Tabby fén na vlasy. Když se ho překvapená zeptala, jestli si ho můžou dovolit, objal ji kolem ramen a sdělil jí tu úžasnou novinu.

Na jevišti stál u Tommyho nějaký chlapec, divoce gestikuloval a něco křičel. Pak slezl dolů a běžel k aparatuře rockové skupiny. Uchopil jeden stojan s mikrofonom a zůstal ochromeně stát. Carrie se udiveně dívala, jak se jeho tělo začíná svíjet v téměř nehybném elektrickém tanci. Nohy mu klouzaly ve vodě, vlasy se naježily a ústa strnule otevřela jako rybí tlama. Vypadal legračně. Carrie se dala do smíchu. (King, S. Carrie)

Kingovi se konečně přestěhovali do vlastního domu a Stephen mohl přestat učit a začít se naplno věnovat tomu, k čemu byl předurčen – psaní knih. Brzy vydal svou druhou úspěšnou knihu Prokletí Salemu a život jeho rodiny se obrátil vzhůru nohama. Do nabytého štěstí však zanedlouho vstoupila smrt Stephenovy matky Ruth, které zemřela na rakovinu dělohy přesně oné noci, kdy jeho druhý syn Owen dostal těžký dusivý záchvat. A tak se strach z udušení dostal na Kingův dlouhý seznam fobií...

Hadi, krysy, pavouci, slizké věci, tma, uzavřené prostory, smrt, psychoterapie, neschopnost psát, létání aj. Výčet Kingových fobií jen tak brzy nekončí a není divu – vždyť každá vteřina jeho života je prosycena strachem. Slavný spisovatel sám sebe označuje za stálého občana „Lidové republiky Paranoia“. Asi nejvíce je znám svou chorobnou panikou ze třináctky, tzv. triskaidekafobií. „Číslo 13 mi vždy zaručeně přivodí pocit ledového prstu přejíždějícího po mé páteři nahoru a dolů,“ napsal. „Když píšu, nikdy nepřestanu pracovat, pokud jsem na stránce 13 nebo jejím násobku; raději píšu dál, dokud se nedostanu k bezpečnému číslu.“ (Rogak, L. Stephen King. Mistr strachu)

Nechtějme si raději ani představit, kde by King byl bez svého strachu. Možná by propadl alkoholu a drogám, kterým ve velké míře holdoval po dlouhá léta. Poprvé se opil v roce 1966 na školním výletě a poté se asi prvních dvanáct let manželství přesvědčoval, že se prostě jen rád trochu napije. Že se potýká s alkoholismem, si skutečně přiznal až začátkem 80. let a v roce 1985 přidal ke svým problémům s pitím ještě závislost na drogách. Jelikož nedokázal nikoho požádat o pomoc, pral se s tímhle průšvihem prostřednictvím svých textů plných příšer. Často pracoval dlouho do noci, s tepem 130 a nosem ucpaným vatou, aby zastavil krvácení způsobené kokainem. S pocitem stesku a ztráty později přiznal, že si vůbec nepamatuje, jak napsal svůj oblíbený román Cujo. Když jeho žena viděla, jak jí Stephen umírá před očima, položila mu nůž na krk – buď se začne léčit, nebo okamžitě odejde z domu. Ze začátku se snažil smlouvat, ale touha zůstat s rodinou a sledovat, jak děti rostou, byla naštěstí silnější než všechny závislosti světa.

Řadu let pak v rodině Kingových běželo vše jako na drátkách. Autor psal jednu úspěšnou knihu za druhou, sklízel ocenění a těšil se ze slavných filmů, které vstupovaly do světových kin, natočených podle jeho knižních předloh. V roce 1999 však hrůzostrašně zasáhl osud, když Stephena na jedné z jeho pravidelných ranních procházek srazila dodávka. Seznam jeho zranění byl sáhodlouhý. Po prodělaném maratonu na operačním sále následovaly měsíce rehabilitací. Vůbec nejtěžší však bylo znovu začít psát – s nedostatkem sebedůvěry a pod vlivem vedlejších účinků neuvěřitelného množství léků. A tak se do toho opět vložila Tabby a připravila svému muži v zadní části domu to nejvhodnější místo ke psaní, neboť věděla, že v některých chvílích života jej může zachránit jedině práce. Ten den vydržel Stephen psát celou hodinu a čtyřicet minut a po dlouhé době opět zažíval pocit, že něco dokázal. Následující dny už to bylo jen a jen lepší...

Andrea Kopečková

King, Stephen. O psaní: memoáry o řemesle. Vyd. 1. Praha: Beta, 2002.

King, Stephen. Carrie. Vyd. 2., revid. Praha: Beta, 2007.

Rogak, Lisa. Stephen King. Mistr strachu. Praha: Nakladatelství XYZ, 2010.

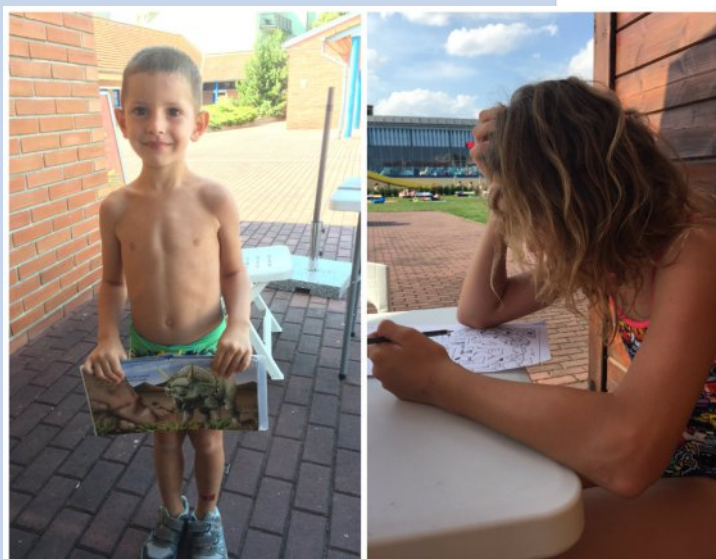

V PLAVKÁCH DO KNIHOVNY?!

A proč ne, když se naše knihovna opět rozhodla strávit horké letní dny na přerovském koupališti? Podobně jako v uplynulých dvou letech jste si tedy i o letošních prázdninách mohli zpříjemnit své chvíle strávené na bazéně návštěvou našeho stánku plného knih, novin a časopisů, kde na vás po celou dobu čekaly usměvavé a ochotné brigádnice. A protože nás zajímalo, jak na svou letní knihovnickou brigádu vzpomínají, neváhali jsme je požádat o pár slov do našeho zpravodaje.

Letos jsem měla možnost stát se knihovnicí na přerovském koupališti. Považuji to za skvělou zkušenost nejen kvůli lidem, které jsem mohla během dvou prázdninových měsíců potkávat, ale hlavně proto, že šlo o první brigádu, která mě opravdu bavila. Co se týče návštěvníků stánku, jednalo se především o stálé návštěvníky koupaliště, které jsem již po pár dnech poznávala. Na bazéně mě při otevření stánku často přivítal chlapeček Matyáš, který se těšil na knihy o dinosaurech. Bohužel knihy o "dinsauleech" (jak říkal Matyáš) brzo došly, listovala jsem s ním každé ráno časopisy a hledala alespoň jeden obrázek dinosaura – potom byl Matyáš ohromně nadšený. Věrnou návštěvnicí byla také paní, která si každý den přišla vybrat knihu, kterou během dne přečetla, další si půjčila domů a příští den si vybrala opět jinou. To mi přišlo opravdu obdivuhodné. Kromě zážitků z bazénu jsem měla možnost při nepříznivém počasí pomáhat v knihovně, což pro mě bylo ještě větším přínosem, jelikož jsem se seznámila s celým "životem" knihy v knihovně – od vybalování nově přichozích knih přes lepení štítků a balení do obalů až po vyřazování knížek starých a poškozených. Upřímně doufám, že se ještě k práci v knihovně v budoucnu dostanu, protože ke mně byli všichni moc milí a přátelští.

Tereza Krejčířová

U stánku si každý našel to své - třeba i dinosaury!

Brigáda na koupališti předčila má očekávání a můžu si ji jen a jen vynachválit. Nejenom, že jsem mohla trávit léto na sluníčku, ale byla jsem i v kontaktu s příjemnými lidmi, a tak jsem si odnesla z této brigady plno pozitivních zážitků a zkušeností. Ty nejhezčí mám asi z hraní si s dětmi, protože v těchhle chvílích jsem měla na bazéně o zábavu skutečně postaráno.

Veronika Skřenková

V pauzách mezi koupáním bylo někdy u stánku rušno.

Představte si, že by bylo půjčování knížek stejně populární jako pojídání hamburgerů! Přišli byste ke stánku s rychlým občerstvením, ale nedali byste si k housce s masem nálož tatarky, nýbrž byste si vybrali mezi knihou či časopisem (samozřejmě bez housky). Peněženka by byla po celou dobu schovaná ve vaší kapse, protože tahle služba by byla úplně zadarmo. A teď vám řeknu, že takovýto stánek skutečně existuje! Jestliže jste navštívili přerovský bazén o letních prázdninách, určitě jste jej nemohli minout a není to pro vás tedy žádná novinka. Pokud jste zrovna nesjížděli skluzavky, mohli jste si díky němu na lehátku číst denní tisk, cestopisy anebo oddechovou beletrii. A co děti? Ty se u knihovnického stánku mohly zabavit třeba hraním společenských her, kreslením obrázků nebo vystřihováním... Jsem ráda, že jsem mohla být po celé léto při tom!

Julie Jakubíčková

Čas se našel i na Člověče, nezlob se!

Z DÍLA ALEXANDERA FORÝTKA

V úterý 26. září 2017 bude v konzultačním středisku Městské knihovny v Přerově zahájen další semestr Virtuální Univerzity třetího věku, tentokrát na téma České dějiny a jejich souvislosti. Studující VU3V však nezaháleli ani o prázdninách a v neděli 3. září 2017 přijali pozvání svého spolužáka, pana Ladislava Sigmunda, na zámek do Dřevohostic na výstavu s názvem Z díla Alexandra Forýtky.

Přestože bylo nedělní počasí po celý den deštivé, dvacítku studentů neodradilo a ve dvě hodiny jsme se všichni sešli u zámku, kde nás již očekával kurátor výstavy, pan Ladislav Sigmund. Na výstavě jsme měli možnost zhlédnout obrazy Alexandra Forýtky, které byly pro tuto jedinečnou příležitost zapůjčeny ze soukromých sbírek. Součástí výstavy bylo také několik figur proslaveného dřevohostického betlému, jehož je Alexander Forýtek rovněž autorem. Pan Sigmund nás celou výstavou osobně provedl, téměř o každém obraze nám dokázal poutavě povyprávět a odborný výklad nezapomněl doplnit ani řadou vtipných historek o samotném autorovi, který je jeho celoživotním přítelem. Poté jsme se přesunuli do restaurace Na Špici, kde jsme se všichni rádi občerstvili a nad horkou kávou, čajem i vynikajícími klobáskami jsme si vzájemně sdělovali zážitky z uplynulých prázdnin a plánovali další společná setkání při studiu VU3V.

Dagmar Trochťová, studovna

Studenti VU3V na výstavě děl Alexandra Forýtky.

Malíř, sochař a všeučel Alexander Forýtek se narodil 10. 11. 1953 ve Zlíně a do vínku dostal velký výtvarný talent. Od mládí rád maluje a zkouší také sochařinu. Své obrazy vytváří tužkou, pastelkami, křídami, pastely, voskovkami, tuší i uhlem. Umí to stejně dobře jak s dětskými vodovkami, tak s profesionálními temperami. Žádná malířská technika mu není cizí - obdivuhodně totiž maluje klidně i na omítku. S chutí se pouští do krajin, zátiší i portrétů.

Jeho černobílé i barevné ilustrace se v 70. letech objevily v několika časopisech, hlavně ve známém ABC, díky němuž

vyhrál ve výtvarné soutěži stáž u Zdeňka Buriana, známého malíře pravěku. Jeho štěstím bylo, že si (byť jen na krátkou dobu) vzal dceru výborného krajináře a portrétisty, ak. malíře Stanislava Krátkého z Vinar u Přerova, s jehož pomocí se malířsky velmi zdokonalil. Namaloval možná až kolem stovky olejomalb z Dřevohosticka a na objednávku desítky portrétů a sakrálních obrazů. Po okolí opravoval boží muka a maloval do kroniky obce Dřevohostice. Skvěle ztvárňoval jak naši krajinu, tak rozlehlé končiny Divokého západu. Není tedy divu, že jeho zamilovanými objekty jsou zvířata, zejména pak koně. Prohánějící se stáda koní i mohutná malba Wild West City, do něhož právě přijíždí indiány vyplašené čtyřspřeží táhnoucí dostavník, to jsou jeho největší díla o rozměrech 3x6 m, která vytvářela nádhernou kulisu nejen při dřevohostických country bálech. Ve stylu Divokého západu vytvořil také kulisu na kulturní akci Dřevohostický folklór, který bohužel po 10 letech skončil, ale velkoplošný, mistrovsky zvládnutý obraz na dřevě se dochoval. Nezapomenutelné byly i jeho každoroční výtvarné výzdoby na Šibřinkách a Dětských hrátkách, které tvořil nepřetržitě téměř 20 let. Nejen děti, ale i dospělí byli často jejich pohádkovou krásou doslova uchváteni.

Jeho zřejmě nejpůsobivější malbou je Podzimní kaštanová alej u dřevohostického zámku o rozměrech 1,2x2,4 m, která nyní zdobí obřadní zámeckou síň. Tuto malbu a ještě několik dalších olejomalb vytvořil na mou žádost v době, kdy jsem zastával funkci starosty Dřevohostic. Na jistý čas jsem ho také zaměstnal jako výtvarníka obce. Na požádání svého dalšího přítele, pana Ladislava Drdy, známého horolezce z Bezuchova, namaloval rovněž velmi pěkné záhorské krajinky s pohledy na Hostýnské vrchy, ale také řadu vydařených maleb kouzelného skalnatého Adršpachu.

V r. 2001 se opět na výzvu starosty obce Dřevohostice pustil do svého největšího díla - Velkého figurálního betlému, který každoročně rozšiřoval o 5 až 8 figur, a to až do roku 2008. Tento figurální betlém se každoročně staví na dřevohostickém náměstí na ploše přes 200 m², čímž je zřejmě největším betlémem v ČR.

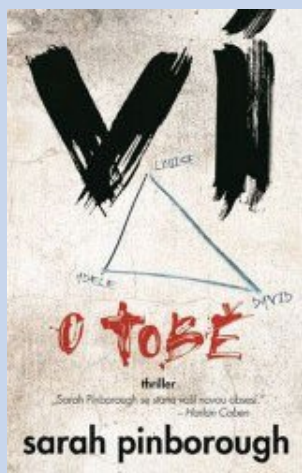
V roce 2010 postihla pana Forýtku vážná nemoc, která mu už nedovoluje věnovat se umělecké tvorbě. V současné době žije v Domově pro seniory v Radkově Lhotě. Pohybuje se jen velmi málo, a to pouze na vozíčku, a až na pár výjimek celé dny leží. Vzal jsem mu skicák, ale vrátil mi ho. Už nemaluje, protože postupující nemoc mu bere fyzické síly, bývalý zájem i nadšení. Přesto jsme se loni před Vánoci dohodli, že se u příležitosti 24. Setkání dechových hudeb a po dlouhých 20 letech pokusím o instalaci už druhé Alexanderovy výstavy v prostorách zámku. Tato výstava se tedy stala realitou a mě jen velmi mrzí, že můj kamarád a tvůrce umění už není v takové kondici, aby si mohl svou výstavu naplno vychutnat.

Ladislav Sigmund, kurátor výstavy a student VU3V

ZÁZRAKY I ZLOČINY - TAKOVÉ BYLO NAŠE LÉTO PLNÉ KNIH!

Také se vám zdá, že prázdniny uběhly až příliš rychle? Nepodařilo se vám zvládnout všechno, co jste si o svých dovolených naplánovali - třeba přečíst tu spoustu zajímavých knih, na které se už tak dlouho chystáte? Nezoufejte, my v knihovně jsme na tom stejně! Když už jsme se však k některým knihám přeci jen dostali, uchvátily nás natolik, že by byla škoda vám je nepředstavit. Seznamte se tedy s tituly, které nám bylo skutečným potěšením číst!

PINBOROUGH, SARAH. Ví o tobě. Vydání první. V Praze: Metafora, 2017.

Louise opustil manžel kvůli jiné, a tak se jediným mužem v jejím životě stal její syn. Proto Louise pracuje na poloviční úvazek, aby je uživila a zároveň mohli být spolu. Všechno se však změní, když se objeví David. Mladý, úspěšný a natolik okouzující, že Louise nemůže uvěřit, že by o ni muž jako on nejenže mohl zavadit pohledem, ale že ho dokonce snad i přitahuje. To se ovšem dost zkomplikuje v okamžiku, kdy

potká jeho ženu Adele. Překrásnou, elegantní a roztomilou bytost, z níž se rychle stane Louisina nová přítelkyně. Oba aktéři dokonalého páru Louise naprosto uchvátí a každý z nich ji po svém vtahuje do spletité sítě jejich manželství, v němž má Louise zatím netušenou zásadní roli. A najednou, ve chvíli, kdy je oba trochu víc poznává, zahlédne trhliny. Je David opravdu tím mužem, za něhož ho měla? A je Adele opravdu tak křehká a zranitelná, jak působí? Jaká strašlivá tajemství oba skrývají a jak daleko zajdou, aby je uchránili?

MURAKAMI, HARUKI. Spisovatel jako povolání. Vydání první. Praha: Odeon, 2017.

Haruki Murakami nedává rozhovory, nerad se fotí, a taky připouští, že poměrně nerad rozebírá to, co napsal. Přesto napsal knihu, v níž se vyjadřuje k tématu spisovatelství. Nejsou to eseje v pravém slova smyslu, autor volí takovou formu, jako by šlo o rukopisy připravovaných přednášek – jako by přede mnou v malé přednáškové síni sedělo třicet až čtyřicet lidí a já k nim promlouval co možná nejpráteleštějším tónem. Několik kapitol z této knihy vyšlo původně v japonském literárním časopise Monkey. Nejsou to

však texty na objednávku, jak autor upozorňuje, ale texty, které vznikaly spontánně a které spisovatel psal pro sebe samotného. Můžeme je tedy vnímat jako kompilaci názorů na to, jak se píše literatura.

TŘEŠTÍKOVÁ, RADKA. Osm. Vydání první. Praha: Motto, 2017.

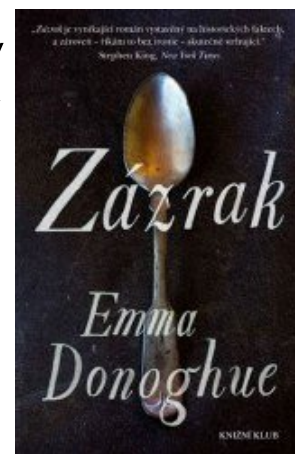
Jednu březnovou sobotu je v Ďáblickém háji nalezena postřelená mladá dívka Michaela. Zůstává v bezvědomí a policii se nedaří vyšetřit, kdo čin spáchal a proč. Byl to její snoubenec, nejlepší kamarádka nebo snad někdo z rodiny, ve které Michaela hlídala děti? Ona sama si po probuzení z kómatu osudný den nepamatuje, co víc, nepamatuje si celý poslední rok svého života. Rok,

který začal tak nevinně jako pohlazení a skončil pokusem o vraždu.

DONOGHUE, EMMA. Zázrak. Vydání první. Praha: Knižní klub, 2017.

Zdravotní sestra Lib Wrightová, profesionálka vycvičená samotnou Florence Nightingalovou, přijíždí v polovině 19. století na irský venkov, kde žije údajně zázračná jedenáctiletá dívka Anna. Už po čtyři měsíce nesnědla jediné sousto, a přitom se těší dobrému zdraví. Lib je pověřena lékařským výborem, aby odhalila domnělý podvod, zdá se však, že dívka nic nepředstírá. Je to skutečně zázrak?

Anebo za tím stojí fanaticky zbožná rodina? Lib se s Annou velmi sblíží, a proto ji vyděsí, když se její stav začne náhle rapidně zhoršovat.

SEPETYS, RUTA. Sůl moře. 1. vydání. V Praze: Coobook, 2016.

z toho ho totiž neušetří. Všichni lidé na palubě teď chtějí jediné: přežít.

Druhá světová válka je téměř u konce. Státisíce Němců prchají před postupující Rudou armádou. Stejně jako Joana, Emilia a Florian, jejichž cesty se zkřížily na lodi, která slibovala spásu a cestu ke svobodě. Donuceni okolnostmi drží při sobě, ale když se zdá záchrana na dosah, udeří tragédie. Původ, kultura, společenský status? Nic z toho není člověku platné, nic

pokračování na následující straně

AARONOVITCH, BEN. Prokleté domovy. První vydání. Praha: Argo, 2017.

Začíná to jako obvykle – mrtvolou. Ale kdo v tom má tentokrát prsty? Běžný sériový vrah, nebo společník zvráceného kouzelníka známého pod přezdívkou Muž bez tváře? Než se policejní konstábl Peter Grant v novém případě zorientuje, pod soupravu metra vkročí londýnský urbanista a zmizí jistý starobylý grimoár. V Londýně nic neobvyklého. Ale pak se k Peterovi donesou zvěsti o prazvláštích událostech v oblasti Elephant and Castle točících se kolem věžáku navrženého bláznem, postaveného šarlatány a obývaného těmi největšími zoufalci. Mají tyto skutečnosti nějakou spojitost? A pokud ano, proč k nim proboha muselo dojít až na jižním břehu Temže, kde jindy chcípnul pes?

HETEŠA, PETR. Infico. Vydání první. Praha: Brokilon, 2016.

Předcházely tomu hodiny a hodiny testování, ověřovacích simulací a modelových scénářů. Jenže když pak došlo k tomu, že akce musela být najednou neplánovaně spuštěna, muselo se improvizovat. A každá improvizace generuje chyby. Ta, která se stala mně, ovšem byla megachybou. Navíc když technické zabezpečení tak složité

operace dostala na starost ženská. Nemusel jsem být žádný jasnovidce, aby mi došlo, že to nedopadne dobře. To, že jsem byl přetransportován do jiného těla, ještě bylo jakž takž v pořádku. Ale že to tělo bylo ženské, už v pořádku nebylo. Normálně bych řekl: situace k posrání – jenže jsem holka, takže bych měl říct, že to byla opravdu choulostivá záležitost. Zvlášť když

máte rozkrýt čínskou rozvědku, která se prožrala do celé státní administrativy. Žádná choulostivá záležitost. Prostě situace k posrání.

ERSKINE, BARBARA. Spáčův hrad: dvě ženy, dva věky, jedno magické místo. Vydání první. Praha: Brána, 2017.

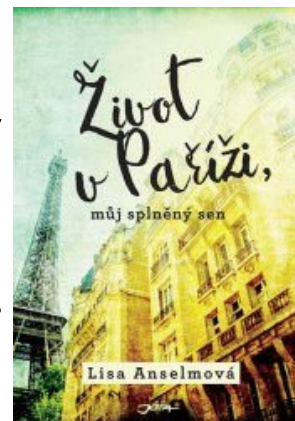
Děj románu se odehrává v 15. a zároveň v 21. století a jeho hrdinkami jsou dvě ženy – Catrin a Miranda. V roce 1400 se na velšských hranicích schyluje k válce. Catrinin otec je věštec a hraje nebezpečnou hru v centru zuřivého soupeření mezi velšskými knížaty a anglickými pány. Catrin se ocitne ve zdech hradu Sleeper a je vyzvána, aby předpověděla osud

Walesu, ona však vidí jen blížící se válku a krev. V roce 2015 odjíždí Miranda na hrad Sleeper, aby unikla realitě a uspořádala si myšlenky. Pomalu cítí, že se v samotě hor probouzí k životu, ale pokaždé, když zavře oči, její sny ožívají. Setkává se v nich s mladou dívkou, která křičí a vztahuje k ní ruce. Zdá se, že jí může pomoci jen Miranda.

ANSELMO, LISA. Život v Paříži, můj splněný sen. Vydání první. Brno: Jota, 2017.

Newyorčanka Lisa žije dlouhá léta v těsném sepětí se svou milovanou, ale svéráznou matkou, která má na dceru velký – možná až moc velký – vliv. Teprve když matka zemře, si Lisa začne uvědomovat, že si vlastně nevybudovala žádný osobní život. Pokouší se najít smysl své existence a klade si otázku, kým je bez matky a jejích očekávání. Ve

snaze dobrat se odpovědi zaměří Lisa pozornost na svoji oblíbenou destinaci – Paříž, rozhodne se přestat sázet na jistotu a impulzivně si tam pořídí byt. Tato zpočátku poněkud zoufalá akce Lisu vžene do proudu změn, které si dřív ani nedokázala představit. Najednou se ocitá v roli běžné obyvatelky města, o němž se domnívala, že jej zná, ale její středoškolská francouzština stačí tak nanejvýš na to, aby si dokázala koupit chleba v boulangerii na rohu. Velmi rychle zjišťuje, že život tu nebude jen šňůra pikniků u Seiny; všechno od navazování vztahů po starosti s vlastnictvím bytu je tu jiné a Lisa začíná pochybovat o sobě i o své lásce k Paříži. Přišla sem nicméně hledat štěstí a nemůže se jen tak vzdát. Spokojenost přece stojí za to, aby o ni člověk bojoval, ne?

BOLTON, S. J. Má ji rád, nemá ji rád. Vydání první. Ostrava: Domino, 2017.

I sériovní vrazi mají své fankluby. Doktor Hamish Wolfe je sériový vrah, odsouzený na doživotí za únos a vraždu tří dívek. Zároveň je však velmi pohledný, charismatický a nesmírně přesvědčivý. Dostatečně přesvědčivý na to, aby jeho obdivovatelky uvěřily jeho tvrzení o nevině. A dostatečně pohledný a charismatický na to, aby v něm pisatelky dopisů viděly muže svých snů. Maggie Roseová je jiná: tvrdá, extravagantní a nesmírně úspěšná advokátka. Ujímá se pouze takových případů, které může vyhrát. Nikdo neví, podle jakého klíče si vybírá, snad se řídí neomylným instinktem. A právě o její pomoc Hamish nyní usiluje. Chce, aby změnila jeho osud. Maggie váhá, ale pak se rozhodne případ převzít. Je přesvědčená, že šarmu svého nového klienta dokáže odolat. Anebo se poprvé ve své kariéře fatálně mylí?

KDE NÁS NAJDETE

Půjčovna pro dospělé, Žerotínovo nám. 36
tel.: 581 219 094 / 581 334 068, 724 534 108
e-mail: sluzby@knihovnaprerov.cz

Studovna, Žerotínovo nám. 36
tel.: 581 334 069, 724 534 108
e-mail: studovna@knihovnaprerov.cz

Hudební oddělení, Žerotínovo nám. 36
tel.: 581 334 062, 724 534 108
e-mail: hudebni@knihovnaprerov.cz

Půjčovna pro děti, Palackého 1
tel.: 581 334 076, 724 519 662
e-mail: deo@knihovnaprerov.cz

Pobočka Předměstí, Hranická 93/14
tel.: 581 334 079, 724 519 634
e-mail: predmosti@knihovnaprerov.cz

Pobočka Trávník, Trávník 30
tel.: 581 334 078, 724 519 639
e-mail: travnik@knihovnaprerov.cz

Pobočka Velká Dlážka, Velká Dlážka 44
tel.: 581 334 077, 724 519 658
e-mail: dlazka@knihovnaprerov.cz

KNIHOVNY V MÍSTNÍCH ČÁSTECH

Čekyně, Na Červenici 2/32, cekyne@knihovnaprerov.cz

Dluhonice, Náves 32, dluhonice@knihovnaprerov.cz

Henclov, Zakladatelů 69, henclov@knihovnaprerov.cz

Kozlovice, Grymovská 47, kozlovice@knihovnaprerov.cz

Lověšice, Mírová 16/18, lovesice@knihovnaprerov.cz

Lýsky, U Silnice 18/44, lysky@knihovnaprerov.cz

Penčice, Rohová 1/124, pencice@knihovnaprerov.cz

Újezdec, Hlavní 61, ujezdec@knihovnaprerov.cz

Vinary, Vinařská 5/18, vinary@knihovnaprerov.cz

Žeravice, Na Návsí 40/100, zeravice@knihovnaprerov.cz

ON-LINE SLUŽBY

MĚJTE PŘEHLED O STAVU SVÝCH VÝPŮJČEK!

Přes www stránky našich on-line katalogů můžete nejen sledovat své aktuální výpůjčky a termíny jejich vracení, ale můžete si je dokonce i sami prodloužit - vyhnete se tak veškerým sankčním poplatkům a upomínkám. On-line katalogy naleznete na těchto www stránkách:

Carmen carmen.knihovnaprerov.cz

LWWW katalog.knihovnaprerov.cz

Pro mobilní telefony s OS Android je k dispozici verze knihovního on-line katalogu SMARTkatalog 2. Tuto aplikaci si lze bezplatně stáhnout na Google Play.

Zpravodaj Městské knihovny v Přerově, příspěvkové organizace - vychází jednou za měsíc, vydává Městská knihovna v Přerově, Žerotínovo nám. 36, 750 02 Přerov, tel.: 581 334 060, 724 534 108, e-mail: zpravodaj@knihovnaprerov.cz, web: www.knihovnaprerov.cz. Redakce, grafická úprava a korektury: Andrea Kopečková.

PROVOZNÍ DOBA

PŮJČOVNA PRO DOSPĚLÉ

Žerotínovo nám. 36

PO 8:00 - 18:00
ÚT 8:00 - 18:00
ST 12:00 - 16:00
ČT 8:00 - 18:00
PÁ 8:00 - 18:00
SO 8:00 - 11:00

STUDOVNA

Žerotínovo nám. 36

8:00 - 11:00, 12:00 - 18:00
8:00 - 11:00, 12:00 - 18:00
12:00 - 16:00
8:00 - 11:00, 12:00 - 18:00
8:00 - 11:00, 12:00 - 18:00
8:00 - 11:00

ČÍTÁRNA

Žerotínovo nám. 36

PO 8:00 - 18:00
ÚT 8:00 - 18:00
ST 12:00 - 16:00
ČT 8:00 - 18:00
PÁ 8:00 - 18:00
SO 8:00 - 11:00

HUDEBNÍ ODDĚLENÍ

Žerotínovo nám. 36

8:00 - 18:00
8:00 - 18:00
12:00 - 16:00
8:00 - 18:00
8:00 - 18:00
8:00 - 11:00

ODDĚLENÍ PRO DĚTI A MLÁDEŽ, Palackého 1

PO 12:00 - 17:00
ÚT 12:00 - 17:00
ST ZAVŘENO
ČT 12:00 - 17:00
PÁ 9:00 - 11:00, 12:00 - 16:00
SO ZAVŘENO

POBOČKA PŘEDMOSTÍ, Hranická 93/14

PO 9:00 - 12:00, 13:00 - 18:00
ÚT 12:00 - 17:00
ST ZAVŘENO
ČT 9:00 - 12:00, 13:00 - 17:00
PÁ 9:00 - 12:00, 13:00 - 16:00
SO ZAVŘENO

POBOČKA TRÁVNÍK 30

PO 9:00 - 12:00, 13:00 - 18:00
ÚT 12:00 - 17:00
ST ZAVŘENO
ČT 9:00 - 12:00, 13:00 - 17:00
PÁ 9:00 - 12:00, 13:00 - 16:00
SO ZAVŘENO

POBOČKA VELKÁ DLÁŽKA 44

PO 9:00 - 12:00, 13:00 - 18:00
ÚT 9:00 - 12:00, 13:00 - 17:00
ST ZAVŘENO
ČT 9:00 - 12:00, 13:00 - 17:00
PÁ 12:00 - 16:00
SO ZAVŘENO

SLEDUJTE NÁS I NA FACEBOOKU!

www.facebook.com/KnihovnaPrerov/
www.facebook.com/TeensClubPrerov/

